Ao. 1856
Zaturdag

No. 147.
6 December.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 5 December 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 1n. dezer maand No 1507, is, tengevolge van het aan den Heer J. J. Ooijkaas Jr. verleend *binnenlandsch verlof*, de Heer J. F. Favereij Jr. gequalificeerd geworden, om gedurende dat verlof, als waarnemende Assistent werkzaam te zijn op het bureau van Politie 2de Afdeeling.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

5. Dec. Van de slavin *Petronella*, geboren in 1803, dochter van *Sophietje*, toebehoorende aan M. S. Mijht.

» » Van de slavin *Constantie*, geboren in 1842, dochter van *Esthor*, en haar kind *Marius*, geboren in 1856, toebehoorende aan M. F. Agaton.

» » Van het slavenkind *Margaretha*, geboren in 1846, dochter van *Constantie*, toebehoorende aan plantaadje *Kleinhoop*, divisie *Matappica*.

» » Van de slavin *Dido*, geboren in 1829, dochter van *Louisa*, en hare kinderen *Juriaan*, geboren in 1847, *Antoinette*, geboren in 1850 en *Marius*, geboren in 1854, toebehoorende aan den boedel J. J. Julien.

» » Van het slavenkind *Albertina*, geboren in 1846, dochter van *Medea*, toebehoorende aan plantaadje *la Diligence*, divisie *boven Suriname*.

De Gouvernements - Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 5 December 1856.

Ten verzoeke van Theodorus Johannis Becker, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 5 December 1856.

Namens den Heer Gouverneur, wordt ter kennis van Geneeskundigen binnen deze kolonie gebragt, dat ter Gouvernements-Secretarie *KOEPOKSTOF* uit *Noord-Amerika* ontvangen, beschikbaar is.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 5 December 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Carel Frederich Jacob van Niel
en
Petronella Elisabeth Goede.

Frederik Anthonie Halfhide, zich noemende en schrijvende Jan Frederik Anthonie Halfhide
en
Rebecca Susanna Fredrica de Leon.

David Helvoirt
en
Toontje Niekoop.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Aangezien vele Sjouwers en Karrelieden, in strijd met art. 30 der Publicatie van 24 December 1853 (G. B. No. 12), niettegenstaande zij door de Politie herhaaldelijk aan hunne verpligtingen zijn herinnerd geworden, bij voortduring in gebreke blijven, om de termijnen der taxe voor verkregene admissie over dit loopende jaar te voldoen, zoo worden zij met nadruk aangemaand, om de door hen verschuldigde termijnen uiterlijk vóór of op den 20n. December e. k. op het Bureau van Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Plattebrug*, aan te zuiveren; zullende bij niet voldoening daarvan, krachtens art. 21 der aangehaalde Publicatie, de hun als Sjouwers of Karrelieden uitgereikte admissien worden ingetrokken.

Paramaribo, den 3 December 1856.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

De ondergeteekende herinnert de Ingezetenen aan het verbod, om op binnenplaatsen, erven en openbare straten, eenig *geweer*, *pistool* of ander *vuurwapen* af te schieten of eenig met buskruid gevuld voorwerp op te laten, en aan de strafbepalingen daartegen vastgesteld bij de Publicatie van 25 November 1828 (G. B. No. 17).

Hij rekent er op, dat de hoofden der huisgezinnen de pogingen der Politie zullen ondersteunen, om tegen roekeloosheid ten dezen en de bedenkelijke gevolgen daarvan, te helpen waken.

Paramaribo, den 3 December 1856.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen,

1o. aan het Riool, loopende langs het Huis en Erf, op den hoek van de *Oranje* en *Heeren straten*, La. A. No. 110, bewoond door den Heer J. van Lier, en

2o. aan het Riool loopende langs het Huis en Erf op den hoek van de *Keizer* en *Watermolen straten*, La. A No. 162, bewoond door den Heer H. S. Samson,

de passage aldaar voor RIJ- en VOERTUIGEN, voor eenige dagen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 5 December 1856.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst.

Diverse KLEEDINGSTUKKEN en andere artikelen ten behoeve der Landsslaven achter het fort *Zeelandia* en op den grond *Boniface*; te leveren in 's Lands magazijnen, ingevolge de lijst, welke gehecht is aan de bus der inschrijvingsbilletten ter Gouvernements Secretarie. — Voormelde bus zal geligt worden op Donderdag den 11n. dezer maand, des voormiddags ten *elf* ure, terwijl men verzocht wordt de monsters vooraf te bezorgen ter financiële administratie.

Paramaribo, den 5 December 1856.

De Kapitein - Luitenant ter Zee, oudst aanwezende Kommanderende Officier, Stations-Kommandant in de kolonie *Suriname*, maakt bij deze bekend dat de levering van het *versch* BROOD voor den jare 1857, en *versch RUNDVLEESCH* van 1o. Januarij tot en met *ultimo* Junij 1857, voor de Equipagiën Z. M. Schepen van Oorlog zal worden aanbesteed, en aan de minst inschrijvenden vergund. De voorwaarden van aanneming zullen ter *visie* liggen, bij den Heer Kolonialen Magazijnmeester te *Paramaribo*, tot en met den 15n. December 1856, alwaar tot op laatst gemelden datum, 's morgens ten 10 ure, de beslotene inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden.

De Kapitein-Luitenant ter Zee,
Stations-Kommandant,
VAN VOSS.

Nieuwstijdingen.

Napels.

De *Moniteur* maakt thans den brief van den graaf Walewski aan den heer Brenier nopens de Napelsche aangelegenheden, het antwoord der Napelsche regering daarop en het daarop gevolgde tweede antwoord, en ten slotte den laatsten brief van graaf Walewki aan den heer Brenier bekend.

In den eersten brief, dd. 21 Mei, zegt de Fransche regering onder anderen, dat de gevolmagtigden op het Parijsche congres, allen bewijzen hebben gegeven van doordrongen te zijn van eerbied jegens de onafhankelijkheid van andere staten, en niemand hunner heeft zelfs het denkbeeld gehad om eene inmenging of eene manifestatie uit te lokken, welke aan dat beginsel afbreuk kon doen. Evenwel is het behoud van de rust in het Italiaansche Schiereiland een der wezenlijke voorwaarden van de duurzaamheid des vredes, en het is derhalve in het belang en zelfs de pligt der mogendheden, om geene enkele poging na te laten, die den terugkeer van elke agitatie in dat gedeelte van Europa kan voorkomen. Hieromtrent waren alle gevolmagtigden het eens. Om dus het gewenschte doel te bereiken, gelooft de Fransche regering, dat het Napelsche gouvernement, hetwelk op den verkeerden weg is, eene andere gedragslijn in zijn bestuur behoort aan te nemen. Het is overtollig daartoe de maatregelen aan te wijzen; dat gouvernement zal die vinden, hetzij in eene amnestie, die wijsselijk begrepen en eerlijk toegepast wordt, hetzij in eene hervorming van het beheer der justitie. Tot het doen dezer stappen wordt de heer Brenier uitgenoodigd gemeenschappelijk te werk te gaan met den Engelschen gezant te Napels; stappen, wier eenig doel de wensch is, om bevorderlijk te zijn voor het algemeen belang, en die dus niet in het minst kunnen strekken, om de vriendschappelijke gevoelens jegens het hof van Napels te doen verkoelen.

Het antwoord, dat de Napelsche minister van buitenlandsche zaken daarop heeft gegeven, is van 30 Junij. Deze zegt niet te kunnen begrijpen hoe de Fransche regering de inmenging in de Napelsche zaken, die niet toegelaten kan worden, kan regtvaardigen door het dringende der aangewezen hervormingen, zonder welke de staat van zaken in het koningrijk der Beide Sicilien een ernstig gevaar zou opleveren voor de rust van Italie. Geene enkele regering heeft het regt, zich te mengen in het binnenlandsch beheer van een anderen staat, en althans niet in het beheer der justitie. Het middel, dat uitgedacht is, om den vrede te handhaven en de revolutionaire bewegingen te voorkomen, strekt juist om die te voorschijn te roepen, zoowel in Napels als in geheel Italie, want de rustverstoorders zouden maar al te zeer geneigd zijn om van deze ongepaste bescherming gebruik te maken. De koning heeft ten allen tijde zijne goedertierendheid aan een groot aantal zijner schuldige of afgedwaalde onderdanen betoond, door verligting van straf of terugroeping uit hunne verbanning, en de koning, die zelf zorgvuldig alles vermijdt, wat naar eene inmenging in de aangelegenheden van een anderen staat zweemt, is dus ook alleen bevoegd om te oordeelen over de behoeften van den vrede, die niet gestoord zal worden, indien de onruststokers, beroofd van allen steun, bedwongen worden door de wetten en de kracht der regering.

Het tweede antwoord, dat hierop volgde, is gedagteekend 26 Augustus, en strekt alleen om het harde wat in de bewoordingen van het eerste antwoord vervat is, te verzachten. Daarin wordt o. a. gezegd, dat het bij de Napelsche regering nimmer heeft kunnen opkomen, om aan het Fransche gouvernement voornemens toe te schrijven, die niet overeenkomstig zijn met de waarborgen, welke het zoo dikwijls aan Europa gegeven heeft; en zoo het Fransche gouvernement in het eerste antwoord zulk eene te lastelegging heeft mogen zien, dan is dit tot groote spijt der Napelsche regering, want deze heeft in den door Frankrijk verstrekten raad een nieuw bewijs gevonden van de belangstelling van keizer Napoleon jegen koning Ferdinand. Doch wat de tijdigheid der in te voeren hervormingen betreft, gaat men zeker niet te ver, als men beweert, dat dit behoort overgelaten te worden aan het oordeel des konings, die hierin de onafhankelijke regter en tevens het meest ingelicht is aangaande de behoeften van zijn land. Hieromtrent kan wel geen verschil van gevoelen bestaan, want de mogendheden zelve hebben dit beginsel verkondigd. Verder is het overbodig te herinneren dat het koningrijk Napels het eerst tot rust teruggekeerd is, nade treurige gebeurtenissen van het verleden, en wel zonder hulp van buiten.

Het stuk eindigt met de gewone beleefdheidsbetuiging die men echter niet vindt aan het slot van het eerste antwoord.

Hierop heeft graaf Walewski aan den Franschen gezant andermaal een brief doen toekomen gedagteekend 10 October. Daarin wordt o. a. gezegd, dat daar de Napelsche regering een tweede antwoord heeft gegeven, dat wel in een verzoenender toon vervat is dan het eerste, maar in het wezen der zaak even onvoldoende, zoo kan de Fransche regering in overeenstemming met die van Engeland niet langer op denzelfden voet als vroeger de betrekkingen met den koning van Napels onderhouden, weshalve de Fransche gezant gelast wordt maatregelen te nemen om met het geheele personeel der legatie Napels te verlaten en de archieven van het gezantschap aan den Franschen consul over te geven.

Ten einde echter in eventueele gevallen aan de Fransche onderdanen in de Beide Sicilien de noodige bescherming te verzekeren, zal een Fransch eskader te Toulon blijven liggen, alwaar het de bevelen zal kunnen ontvangen, die later noodig mogten worden bevonden ter bescherming dier Fransche onderdanen.

Ondertusschen zal voor dezelfde eventualiteiten van tijd tot tijd een der schepen van dit eskader den last ontvangen, om de havens van Napels en Sicilie te bezoeken, en zal de kapitein van zulk een schip sich in verbinding stellen met de Fransche consuls. De Engelsche regering zal tot hetzelfde doeleinde een eskader in de haven van Malta laten stationeren.

Hetzelfde blad resumeert voorts de zaken, als opheldering, aldus:

Toen de vrede gesloten was, hield het congres in de eerste plaats zich bezig om den duur van dien vrede te verzekeren. Met dit doel hebben de gevolmagtigden de elementen van rustverstoring nagegaan die nog in Europa bestonden, en voornamelijk was hunne aandacht gerigt op den staat van zaken in Italie, in Griekenland en in Belgie. De aanmerkingen die ter dezer zake gemaakt zijn, zijn overal in den zin van eene hartelijke verstandhouding ontvangen, omdat zij ingegeven werden door een ernstig belang in de rust van Europa en omdat zij tevens getuigden van den eerbied, dien men aan de onafhankelijkheid van alle souvereine staten verschuldigd is.

Zoo heeft de Belgische regering, die het eens was met het gevoelen nopens de buitensporigheden van zekere organen der drukpers, zich geneigd betoond, om die buitensporigheden met alle ten haren dienste staande middelen te keer te gaan.

Wat Griekenland aangaat, zoo getuigt het plan van financiele organisatie, dat aan het oordeel der beschermende mogendheden onderworpen is, den opregten wensch der Grieksche regering om op de raadgevingen van het congres acht te slaan.

In Italie stemmen de Heilige Stoel en de overige staten toe, dat het doelmatig is om goedertierendheid te bewijzen en verbeteringen in het binnenlandsch beheer in te voeren.

Alleen het hof van Napels heeft op hoogen toon de raadgevingen van Frankrijk en Engeland verworpen, hoewel die verstrekt zijn onder den vriendschappelijksten vorm.

De gestrenge maatregelen en middelen van bedwang, die sedert langen tijd door de regering der beide Sicilien gebezigd werden, beroeren Italie en breugen de rust van Europa in gevaar. De gevaren bewust, die uit een zoodanigen toestand voortspruiten, hadden Frankrijk en Engeland gehoopt die te keer te kunnen gaan door verstandige raadgevingen, ter gelegener tijd gegeven; die raadgevingen zijn miskend; de regering der Beide Sicilien, als het ware met opzet de oogen sluitende, heeft op haren noodlottigen weg willen voortgaan.

De slechte ontvangst, aan die gegronde aanmerkingen te beurt gevallen, een beleedigende twijfel nopens de zuiverheid der bedoelingen, eene kwetsende taal, in antwoord op heilzame raadgevingen, en eindelijk herhaalde weigeringen, dit alles gedoogde niet, dat de vriendschappelijke betrekkingen langer onderhouden worden.

Toegevende aan den raad eener groote mogendheid, heeft de Napelsche regering gepoogd om de uitwerkselen, door haar eerste antwoord te weeg gebragt, te verzwakken; maar deze schijn van toegevendheid is slechts een bewijs te meer geweest van haar besluit, om volstrekt geen acht te slaan op de wenschen van Frankrijk en Engeland voor de algemeene belangen van Europa. Dralen was hier niet meer veroorloofd, men moest de diplomatieke betrekkingen a breken met een hof, dat den aard dier betrekkingen zoo zeer had doen ontaarden.

Deze schorsing van officieele gemeenschap stelt volstrekt geen interventie in de binnenlandsche aangelegenheden daar, en nog minder eene vijandelijke daad. Daar echter de veiligheid der onderdanen van beider regeringen in gevaar kon worden gebragt, hebben zij, om daarin te voorzien, hunne eskaders vereenigd, maar zij hebben hunne schepen geenszins in de wateren van Napels willen zenden, ten einde geen voedsel te geven aan de eene of andere uitlegging die op dwaling berust. De eenvoudige maatregel van eventueele bescherming, die niets bedreigends heeft, kan evenmin als een steun of als eene aanmoediging beschouwd worden voor hen, die er op uit zijn om den troon van den koning der beide Sicilien aan het wankelen te brengen.

Indien, bovendien, het Napelsche kabinet het gevoelen, dat de regeringen van Frankrijk en En-

geland bezielt, later op den waren prijs mogt weten te stellen en eindelijk zijne ware belangen leert inzien, dan zullen de beide mogendheden zich beijveren, om met dit hof dezelfde betrekkingen als voorheen weer aan te knoopen, en zij zullen zich gelukkig achten, wanneer zij door die toenadering een nieuwen waarborg voor de rust van Europa zullen kunnen geven.

— Een Duitsch dagblad, dat doorgaans goed ingelicht is, bevat een schrijven uit Napels, waarin gezegd wordt dat de koning van Napels, na het bekend worden dat de Fransche en Engelsche gezanten zijn hof zouden verlaten, een ministerraad gepresideerd heeft, waarin besloten is, dat uit achting voor keizer Napoleon en koningin Victoria de Napelsche gezanten Parijs en Londen evenwel niet zouden verlaten.

— Aan de *Oestr. Corresp.* wordt uit Napels geschreven dat koning Ferdinand tot den czaar, den keizer van Oostenrijk en den koning van Pruissen eene uitnoodiging heeft gerigt, om een soortgelijk verdrag te sluiten, tot handhaving van de integriteit van het koningrijk Napels, als den 15 April jl. tot handhaving van het Ottomanische grondgebied gesloten is tusschen Engeland, Frankrijk en Oostenrijk. Keizer Napoleon moet hiervan kennis bekomen hebben en, daar door de verwezenlijking van dit plan Frankrijks invloed op de politiek van Europa in mogelijke gevallen zeer verminderd zou kunnen worden, alles hebben aangewend om die verwezenlijking te beletten.

Spanje.

In Spanje blijkt het meer en meer dat de maarschalk Narvaez op zijne beurt reeds door allerlei intrigues omgeven is, zoodat er reeds een gerucht in omloop is, van zijne vervanging door den markies de Villuma. De weigering van den generaal Pezuela, om de betrekking van directeur der kavallerie te aanvaarden, baart te Madrid veel opzien, daar men de ware reden er niet van begrijpt. Wat het geschil tusschen de koningin en den eersten minister betreft, moet de voornaamste oorzaak, volgens Parijsche dagbladen, hoofdzakelijk in de wet op den verkoop der geestelijke goederen gelegen zijn. Men beweert namelijk, dat de koningin met de intrekking dier wet alleen niet te vreden is geweest, maar daaraan zelfs eene terugwerkende kracht heeft willen geven. Hoewel deze zaak, naar het schijnt, voor den oogenblik geen verdere gevolgen zal hebben, bestaat alle vrees, dat de koningin en koning-gemaal hunne denkbeelden op dit punt niet gemakkelijk zullen opgeven. Voorts meldt eene dépêche, dat allen, en dus ook de ministers van 1854, die ten gevolge van die revolutie naar Frankrijk of elders de wijk genomen hadden, verlof hebben gekregen naar Spanje terug te keeren.

Engeland.

Uit Malta wordt van den 15den October aan de *Sun* geschreven dat de eilanden Malta en Gozo op den 12den te voren zulke hevige schokken van aardbeving hebben ondervonden, als de oudste inwoners zich niet kunnen herinneren. In de stad La Valette is geen enkel gebouw of het is meer of min beschadigd. Te Civita Vecchia, in het binnenste van het eiland, hebben al de kerken, kloosters en het hospitaal veel schade geleden.

De schok heeft men denzelfden dag in geheel Egypte waargenomen.

Te Caïro zijn 200 huizen omvergeworpen en een zeer groot aantal andere beschadigd. Er zijn slechts weinig gekwetsten. Driehonderd duizend inwoners kampeerden buiten de stad. Te Smyrna en in den Griekschen Archipel had dezelfde schok zich doen gevoelen. Het eiland Rhodus is verwoest.

— De *Pacific Sentinel* zegt dat men in California proeven heeft genomen om te zien of de theecultuur in dat land met goed gevolg zoude kunnen worden beoefend, en deze hebben tot het gevoelen geleid, dat de grond en het klimaat van Californie goed geschikt zijn voor den groei van groene thee, doch dat de winter aldaar te koud is voor de zwarte thee.

— Het getal der van elders ontvangene brieven in de Vereenigde Staten van Noord Amerika, die niet besteld kunnen worden, is verbazend, en komt voort: 1o. uit het verongelukken van vele landverhuizers, 2o. uit het groot aantal van gelijkluidende namen van steden en dorpen, en 3o. uit het verhuizen van vele bewoners van den eenen staat naar den anderen. In het vorige jaar was het getal der onbestelde brieven meer dan 800,000 stuks, als 150,000 brieven uit Engeland, 7,500 uit Kanada, 5,374 uit Keulen, 2,617 uit Bremen, enz.

— Te New-York wordt eene wetenschappelijke expeditie in gereedheid gebragt, om een gedeelte van Zuid-Amerika te exploreren, dat sedert v. Humboldt door geen geleerd reiziger werd bezocht. Het eerste doel der reis is het Cauca-dal; van daar zal men over de Andes naar Nieuw Grenada, dan zuidelijker in het bovendal der Magdalena-rivier, naar de oude Spaansche steden La Plata en St. Augustin tot aan de bronnen van de Amazonen-rivier gaan. De kosten van deze reis worden door eenige particulieren uit Jowa bestreden. Tot nu toe ten minste heeft de regering nog geene subsidie toegestaan.

— Den door zijn gewelddadigen aanval op zijn ambtgenoot Summer bekenden senator der Vereenigde Staten, Brooks, werd den 3den October in Zuid-Carolina een waar feest bereid. Aan het banket waarbij ongeveer 10,000 personen bijeen waren, presideerde zekere dr. Caine. Een generaal majoor Mc. Gowan overhandigde den heer Brooks een tweeden beker en rotting met een toepasselijk opschrift. In zijn antwoord zeide de held van den dag dat hij niet geloofde dat de heer Buchanan tot president verkozen zoude worden, maar waarschijnlijk de heer Fremont. Dan was echter het uur geslagen om de constitutie der Unie te verscheuren, niet toeten te vertreden en eene zuidelijke confederatie van louter slavenhoudende staten te vormen. Wanneer Fremont zegeviert, moet het volk zich boven de wet en zijne leiders verheffen, de magt in zijne eigen handen nemen en moeten de mannen van het zuiden zich meester maken van de schakist en de archieven der regering. Deze woorden van den heer Brooks werden luide toegejuicht!!

Frankryk.

Men zegt, dat de koning van Birmah, die, zoo als gemeld is, een gezantschap aan keizer Napoleon heeft gezonden, door de gestadige uitbreiding der Britsche heerschappij in het nauw gebragt, aan den Fr. keizer een stuk grondgebied aangeboden heeft, hetwelk door een zijner voorzaten reeds in 1778 aan Lodewijk XVI geschonken was en eene zeer goede zeehaven moet bevatten.

— In een der dagbladen wordt als eene merkwaardigheid aangeteekend, dat in Frankrijk, het vaderland van Voltaire en nog geen 70 jaren na de revolutie van 1789, zij die de ultramontaansche beginselen en de onverdraagzaamheid, gelijk de *Univers*, verkondigen, den boventoon kunnen aanslaan en oogenschijnlijk de meeste bescherming vinden, terwijl de voorstanders der meer gematigde en staatkundig liberale rigting niet openlijk durven optreden.

— Volgens den *Moniteur du Loiret* is het water der Loiret, sedert de rivier, na de laatste overstrooming, binnen hare oevers terugkeerde, in chemisch opzigt zoodanig veranderd, dat het, even als het kunstmatig selterswater, de volgende bestanddeelen bevat; namelijk: 20 deelen zuurstof, 68 deelen stikstof en 42 deelen koolzuur. De grootste der overstroomde, delgroeven, de » Grande Carreaux", waar 650 man aan het werk waren, is thans tot op 10 el beneden het groote verwelfsel, dat uitmuntend aan het water heeft tegenstand geboden, weder leeggepompt. Reeds zijn 1,400,000 ton water aan de Loire teruggegeven, om de groeve, die 35 el diep is, van het water te bevrijden.

— Sedert eenigen tijd, zegt de *Salut Public* van Lyon, heeft men eene nieuwe soort van industrie kunnen opmerken, welke men te voren te Lyon niet kende. De personen, die deze industrie uitoefenen, noemen zich schreijers of huilers, en belasten zich met tegen eene vergoeding van 5 francs de meest overvloedige tranen achter de lijkstatien te leveren.

De leden van deze vereeniging gaan gekleed in een zeer langen zwarten jas en dragen een ronden hoed, zeer lange haren en loopen achter de baar met een waskaars in de hand.

— Men leest in een der Fransche bladen het volgende:

Een rijk grondeigenaar te Corbeau (Frankrijk), ongeveer tachtig jaren oud, en zijne 90,000 francs te meer liefhebbende, naarmate er meer kans bestaat, dat hij ze weldra verlaten zal, had eene zuster, welke hem in gierigheid niets toegaf. Zij was eene oude vrijster, omstreeks tien jaren jonger dan haar broeder, bij wien zij in woonde, en die haar in geld, koren en wijn eene lijfrente uitbetaalde van 500 francs. Deze vrouw gestorven zijnde, nam onze vrek vier oude planken, die tot niets meer deugden, van zijn zolder, en bragt ze ter vervaardiging van de doodkist naar een timmerman, die niet wist hoe het aan te leggen om er iets goeds van te maken. Hij moest er echter wel toe overgaan, om uit die oude planken, waarin hij nauwelijks spijkers kon slaan, een doodkist zaam te lappen, want de oude wilde zijn goede planken liever houden om ze te verkoopen.

Dit is evenwel nog niet alles. De vrek had eerst twee menschen belast om de doodsklok te luiden en het graf te delven, maar toevallig een bijna blinden idioot ontmoet hebbende, accordeerde hij met dezen voor de kapitale som van twee francs en ging ijlings klokluider en doodgraver afzeggen.

De volgende morgen werd het lijk op een wagen tot het gehucht Voiteur vervoerd. Het werd slechts door vier of vijf vrouwen, met inbegrip der draagsters, begeleid. Toen de priester kwam, wilden dezen de kist van den wagen nemen, doch daartoe waren zij te zwak; de doodkist viel uiteen, en het lijk, in een ellendig laken gewikkeld, rolde op den grond. Met behulp van een hamer en eenige spijkers lapte de voorzanger de kist zoo goed bij kon bij elkaar, waarop de stoet zich weder in beweging stelde en eindelijk de kerk bereikte.

Op weg van daar naar het kerkhof had men met dezelfde moeijelijkheden te kampen, en toen men die te boven gekomen was, zag men dat het graf niet ruim genoeg was. De priester eindigde de gebeden en verwijderde zich met den voorzanger, terwijl de idioot het graf grooter maakte.

Dit schandaal had waarschijnlijk nog langer geduurd, zoo de policie, die er kennis van kreeg, er geen einde aan gemaakt had. De commissaris begaf zich met twee gendarmes naar het kerkhof, en zag daar, dat de doodgraver zich vergenoegd had de kist over-

geind in het graf te plaatsen, zoodat het hoofd van het lijk naauwelijks met 3½ palm aarde bedekt was.

Des avonds werd de kist opgegraven en een geschikter graf gedolven, waartoe vier mannen gebezigd werden, op kosten van den gierigaard, die, om geen halve dag te verliezen, naar zijne landerijen was gegaan, terwijl zijne zuster begraven werd.

De commissaris heeft van deze zaak procesverbaal opgemaakt en de oude is veroordeeld tot eene geldboete en in de kosten.

— Men zegt, dat de voornaamste uurwerken van Parijs door middel der electriciteit, volgens de chronometers van het observatorium zullen worden in beweging gebragt. Parijs zou daardoor in het vervolg van al die oude klokken verlost worden, die men gedurende 15 à 20 minuten hetzelfde uur hoort slaan, omdat zij nooit gelijk zijn.

Duitschland.

Te Weenen wil men met zekerheid weten, dat van de zijde van Oostenrijk en Rusland aan de Porte den gemeenschappelijken voorslag is gedaan, Montenegro, even als Servie, tot een erfelijk vorstendom, met eene kleine vermeerdering van grondgebied, te constitueren, waartegen Motenegro voor altijd de opperheerschappij der Porte zoude moeten erkennen. Tot deze schikking zou ook Frankrijk reeds zijne toestemming gegeven hebben, hetgeen zich ook met genoegzame zekerheid van de zijde van het nieuwe Parijsche congres laat verwachten. Vorst Danielo acht zich gelukkig op deze wijs een einde aan zijn geschil met Turkije gemaakt te zien, en de Turksche gezant te Weenen moet de toezegging gedaan hebben dat voorstel bij zijne regering te ondersteunen.

— Uit een artikel van het half officieele Zwitsersche orgaan *der Bund* blijkt, dat eenige vertegenwoordigers der groote mogendheden bij die republiek op de invrijheidstelling dier gevangenen aangedrongen, en hunne bemiddeling in de vereffening van het geschil met Pruissen aangeboden hebben, en dat de bondsraad in die invrijheidstelling heeft ingewilligd, doch op voorwaarde, dat Pruissen afstand doet van zijne aanspraken op het kanton Neufchatel.

— De Russische regering onderhoudt thans bij hare gezantschappen aan de vreemde hoven een bijzonder ambtenaar, speciaal belast met het geven van uitvoerige berigten nopens den voortgang der kunsten, wetenschappen en nijverheid buitenslands.

— Uit het Nassausche wordt men opmerkzaam gemaakt, dat thans met het bekende Selterswater veel bedrog wordt gepleegd, door personen die de reeds gebruikte kruiken, of andere, welke zij hiervoor laten vervaardigen, met een gelijksoortig mineraalwater van slechte kwaliteit vullen, en het alsdan buitenlands verzenden en voor echt verkoopen. Om zich tegen geregtelijke vervolging te vrijwaren, zijn hunne kruiken voorzien met de letters KMW, hetgeen beteekenen zal: Künstliches Mineraal Wasser en met verandering van het woord Selters in Selders.

Burgerlijke Stand.

Van den 28n. November tot den 3n. December zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 30sten November, Johanna Christina van Thieler, 87 jaren.— Idem, Cornelis Schoon Empenbeek, Echtg. van Aletta Johanna Barendina Muller, 38 jaren.— Den 1n. dezer, Johannis Frederik Coupijn, 36 jaren.— Idem, Agatha Meijnetje Stapel, 33 jaren.— Den 3den, Christina Magdalena van der Velde, 40 jaren n. g.— Idem, A. A. Dobbenberg, 26 jaren, (Jager.)

Levenloos geboren.

Den 2den, een kind van het vrouwelijk geslacht van Maijkel Wammes, Echtg. van Johan Frederik Teunissen.

Publieke Veilingen.

Ter kostelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG, den 5den December 1856.

De Plantaadje Sarah cum annexis, gelegen in Coronie, tusschen de Plantaadjen Burnside en Leasowes, aankomende den boedel John Bent.— ƒ 72,000 — A. Dessé.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 3n. dezer, de Nd. Am. Brik *Martha Warthington*, kapt. T. Kindall, van Boston. Passagiers: de Heer Napoleon Meijer en Echtgenoot.

Den 5n., het schip *Hermanus Izaak*, kapt. Braunstal, van Amsterdam.—Passagiers: de heeren C. R. Berner en Dochter en P. F. Corsten, Mejufvr. A. M. Gietijzer en elf Duitsche emigranten.

Vertrokken.

Den 5den dezer, Z. M. Stoomschip *Sindoro*, kommandant Wichers, naar Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. Degenhard.— Sluit 12 dezer.

Willem en Carel, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Christina Alida, kapt. Welger, adres bij Gisius & Co.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Snelheid, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Wilhelmina Frederika, kapt. van der Veer, adres bij Gisius en Co.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.